

som jeg tidligere har ment. Jeg har tidligere antaget, at Ligningsprocenten vilde være gennemsnitlig omtrent 50 pCt. større, men det er den ikke, i hvert Fald ikke efter den sidste Skatteligning, vi har faaet. Paa Fyn er den omtrent 28 pCt. større, paa Sjælland 26 pCt., i Jylland ca. 32 pCt., paa Lolland-Falster er den kun ca. 16 pCt. Kun paa Bornholm er der en meget stor Forskel, idet Ligningsprocenten er over 50 pCt. større end Skatteprocenten, men det ligger i, at de har Allinge—Sandvig Kommune, hvor Forholdet er ganske ekstraordinært, idet Ligningsprocenten der er 71 pCt. større end Skatteprocenten. Men i alle Købstæder er den, som sagt, større. Det samme er ikke Tilfældet med Landkommunerne. Der er ikke saa faa Landkommuner, hvor Skatteprocenten og Ligningsprocenten er lige store, og der er mange Landkommuner, hvor Skatteprocenten er størst; det gælder f. Eks. Svendborg Amt, hvor over Halvdelen af Kommunernes Skatteprocent er større end Ligningsprocenten. For saa vidt der blandt Landkommunerne er nogle, der skulde have Fordel af de Forandringer af den mellemkommunale Beskatning, der her foreslaas, vil det ikke blive dem, der har en lavere Ligningsprocent end Skatteprocenten. Jeg vil imidlertid antage, at de Landkommuner, der overhovedet bruger Erhvervs-skatte — det er vist ikke saa grumme mange —, vistnok ogsaa vil have deres Ligningsprocent større end Skatteprocenten og derved vilde kunne faa nogen Fordel ogsaa i den Henseende.

Meningerne om denne Sag har imidlertid været stærkt delte, fordi Interesserne er stærkt delte, og de vil sandsynligvis ogsaa være delte endnu. Jeg for mit Vedkommende mener, at det er retfærdigt, at vi gennemfører denne Erhvervs-skat i den her foreliggende Skikkelse, som jeg selv i sin Tid har været med til at foreslaa. Vi har her i Landstinget haft Lovforslaget liggende i Udvalg i flere Aar. Sidste Gang, vi beskæftigede os med det, var i 1915—16. Vi ventede ikke den Gang, at Krigen skulde vare saa længe, som den synes at ville være, og vi mente den Gang, at da vi stod foran en Revision af Skattelovene, var det maaske hensigtsmæssigt at vente med dette Lovforslag, indtil vi fik denne Sag frem, og at benytte Ventetiden til at indhente yderligere Oplysninger fra Kommunerne med Hensyn til disse mellemkommunale Forhold for at faa lidt bedre Rede paa, hvorledes det virkelige Forhold er de forskellige Steder, hvor megen Betydning det

har for Byerne, at disse Udflytninger finder Sted, ligesom der ogsaa kunde være at tage noget Hensyn til, at der er Landkommuner, som ikke har den Fordel af den mellemkommunale Beskatning, som Købstæderne og nogle andre Landkommuner har. Nogle har jo Tab derved; det er ikke alle, der er saa heldige at have en Villaby liggende paa deres Grund, der er ogsaa dem, der har en Arbejderby liggende der og saaledes faar betydelig større kommunale Udgifter, end de vilde have, hvis de ikke havde den liggende der. Der var adskillige Forhold, det kunde være nyttigt at faa oplyst, for jeg erkender, at i Skattekommissionen har vi ikke haft Lejlighed til i dette Forhold at gaa saa grundigt til Værks, som vi egentlig burde. Hvad der er sket med de Forespørgsler, vi den Gang rettede til Indenrigsministeriet, ved jeg ikke; vi forhandlede med Ministeriet i en Maaned eller to om, hvilke Former de skulde have, for at Besvarelserne kunde faa virkelig Betydning, og Sagen gik gennem det statistiske Departement og forlod os altsaa et Par Maaneder efter, det var vist hen paa Foraaret i Fjor. Siden har jeg ikke hørt noget dertil, men jeg tør vel forudsætte, at Sagen gaar sin Gang, at Spørgsmaalene er sendte ud til Kommunerne, og at man til sin Tid kan vente Besvarelserne derfra. Men da der nu er Tale om at gennemføre denne Lov rent midlertidig, for to Aar, kunde jeg tænke mig, at man derigennem, at denne Lov bliver prøvet, kunde faa de allerfleste Oplysninger om, hvordan Forholdene er, og allerede dette synes mig en Grund til at ønske Lovforslaget gennemført nu.

Men foruden dette Afsnit om Erhvervs-skatte er der ogsaa i det foreliggende Lovforslags § 8 den Bestemmelse, at hvis Skatteydere, som i det foregaaende Skatteaar har haft hjemme i en Kommune og været skattepligtige der, flytter fra Kommunen — ikke saaledes, at de beholder deres Erhverv der og tager Bopæl i en anden Kommune, men ganske fraflytter Kommunen; saaledes som Mennesker i Almindelighed flytter, naar de flytter fra en Kommune til en anden —, skal de, for saa vidt Flytningen er sket i indeværende Skatteaar eller sker i det kommende Skatteaar og Ligningsprocenten i den Kommune, de flytter til, er lavere end i den, hvorfra de flytter, til denne, den fraflyttede Kommune, betale Forskellen mellem den Skat, de vilde være kommet til at betale, hvis de var blevet boende i Kommunen; og den, de kommer til at betale i